

SOLS

Escrit original de Joan Roig i Diggle, compost amb motiu de la sacrílega destrucció d'esglésies a l'any 1936

Estem sols! Heus ací un pensament que ens hauria de fer esborronar. Si la soledat és circumstància que acostuma a donar paüra, la soledat en que ens deixa l'allunyament de Crist ens hauria de fer tremir. El nostre poble..., les nostres cases, tots nosaltres, les nostres coses, tot és igual com abans, però l'Església és cremada! La casa de Déu! La casa del nostre Pare dels cels, del nostre Creador és buida... completament buida! L'odi d'uns fills, germans nostres, fou un foc que la destruí. L'Església és cremada i buida. El fum sinistre pujà al cel blavíssim del nostre juny com una blasfèmia horrible. Blasfèmia negra que tapà la mateixa claror del sol... Fum negre que pujava per l'espai com encens del pecat, no per adorar, ni per donar gràcies, ni per demanar-ne... encens negre que pujava com una ofensa, com un repte a Déu, com una negació a la Divina Majestat.